

Jövőre ünnepeljük a **Queen** megalakulásának 40. évfordulóját. Ennek kapcsán több rendezvény és kiadvány várható az év során. A legfrissebb hivatalos bejelentés, hogy a Queen a Universal lemezkiadóhoz szerződik az EMI-től. Ez azt jelenti, hogy 2011-től a Universal Music Grouphoz tartozó Island Records neve alatt fognak megjelenni a zenekar kiadványai. A 40. évforduló alkalmából újrakevert és bónusz anyagokkal kiegészített special deluxe verzióban kiadják az összes stúdióalbumot. Az első öt lemez megjelenésével egy időben, február végén Londonban nyílik egy kiállítás Stormtroopers in Stiletto (Rohamosztagosok túsarkúban) címmel, amely a Queen kezdeti korszakát mutatja be 1970-től - amikor a zenekar tagjai még csak álmodoztak a sikerről, miközben asztrifikát tanultak, vagy éppen egy használtruha butikot üzemeltettek a Kensington Marketen - az 1976-os Hyde parki, ingyenes koncertjükig, amelyre 250 000 fős közönség volt kíváncsi. A kiállítás London East End részén, a Truman Brewery-ben február 25-től március 12-ig látogatható. A kiállítást követően a BBC televízió csatornán egy dokumentumfilm kerül bemutatásra, amelyben Brian és Roger az évfordulóval kapcsolatos további tervekről is beszélnek majd.

Ják magukat, legalábbis a zenekar Myspace oldalán fellelhető utalás szerint. Hogy e műfaji meghatározás egész pontosan mit takar, a 12 tételes bemutatkozó album meghallgatása után azonnal kiderül. S ha ezek után a figyelmes hallgatónak úgy tűnne, hogy az alternatív, a dark, a progresszív - és nem utolsósorban - a dallamos rock keveredik modern és északi metal elemekkel, valamint popos és gitárhősös attitűdökkel, sőt, paradox módon mainstream és indie ízekkel, az semmi képpen nem a véletlen műve. Az *Insomnia* korong Magyarországon és Szlovákiában minden hanglemezboltban megtalálható és megvásárolható. Ide vonatkozó hír, hogy készül a lemezt támogató első videoklip is, amely a zenekar tervei szerint hamarosan a nagyközönség számára is nyilvános lesz. Addig is érdemes böngészni a december elejétől startoló új, www.storyum.com weboldalt, hiszen a koncertadatok mellett sok hasznos információ is megtudható a zenekarról.

Billie Joe Armstrong elmondta a Q magazinnak, hogy a **Green Day** sikere, egy, és csak egy dologban áll, mégpedig a piálásban! „95 felé elkezdünk nagyobb helyeken játszani és folyamatosan szar volt, amit csinálunk... Majd erre a feszkóra fogtuk és betoltunk egy-egy felest... Semmi extra, de a hülyeség ilyenkor kiszáll a fejedből, nincsenek gátlások... Ez a titok!” – nyilatkozta. Ti azért ne kövessétek ezt a receptet, természetesen van más út is... Gondoljatok Stingre, vagy Hobóra, haha!

Márciusban jön a **Cavalera Conspiracy** második nagylemeze, *Blunt Force Trauma* címen, a Roadrunner Records gondozásában.

Kezdjük rockzenével a 2011-es évet! Január 7-én, rögtön egy nagyszabású rendezvénnyel indít a Motoroshang online rockzenei rádió munkatársa Szick Gergely, mint főszerző. Hosszú évek keserű tapasztalata, hogy a médiák nem hajlandók tudomást venni a magyar rockzene létezéséről, létjogosultságáról, így ez a fajta muzika számzűrésre ítéltetett a hazai orgánumból. E csendes kirekesztés ellen kíván – figyelemfelhívó szándékkal – fellépni a Motoroshang rockrádió az **Élső Országos Zenész Pótsziveszterrel**. Várják minden olyan vállalkozó kedvű rockzenész, illetve zenekar jelentkezését, aki kedvet érez ahhoz, hogy mindjárt az év első péntekén a zugli Dürer Kert (Bp. XIV. ker. Ajtósi Dürer sor 19-21) nagytermének színpadán részt vegyen egy kis együtt muzsikálásban. A jelentkező énekesekből, gitárosokból, billentyűsökből, dobosokból stb. áll össze majd az ország legnagyobb, Rekord elnevezésű rockformációja, amely csak és kizárólag a jelzett időpontban fog fellépni, hogy előadjon három rockhimnuszt: a P. Box (P.Mobil) - Zöld, a Bíbor és a fekete, ugyancsak P.Box – Soha nem elég, valamint Radics Béla és a Taurus - Zöld csillag című örökbecsű darabjait. Jelentkezési határidő: 2010. december 15.

A jegyek elővételben (vagy postai utánvétellel) 1200 Ft-ért, aznap a helyszínen (valamint a támogatói jegyek) 2000 Ft-ért válthatók. A rendezvényen éjjel 1/2 és 1/2 között „estebédre” is sor kerül, a menü egy tál marhahagylás, melyet a Motoroshang rockrádió szakácsa készít el a helyszínen. Ételfrendelés csak előzetes igénylés esetén lehetséges! Mindemellett sok-sok meglepetés várja a rendezvényen résztvevőket!

A fantasztikusnak ígérkező, s mindaddig egyedülálló buli lehetősége mellett a szervezők hitet kívánnak tenni a magyarországi rockmuzsika létjogosultsága mellett. Jegyrendelés és további információk: Szick Gergely, +36/20-371-2333, motoroshang.hu@gmail.com, www.motoroshang.hu

A **Nevergreen** december hónapban újra kiadja az első 4 lemezét - digital remaster újrakiadásban. A szettben ott lesz a *Game Over* CD - melyet nevezhetünk az első magyar gothic-doom metal albumnak -, Az Éj szeme, az Ámok, és az Új sötét kor is. A kiadvány az Imperium box néven fut majd. A hallgató bónusz trackeket is kap, melyek között számos kiadatlan felvétel is szerepel: demók, kiadatlan stúdió felvételek, angol nyelvű felvételek, szerb nyelvű Nevergreen anyagok - az egész Éj szeme szerbiál, továbbá, pár felvétel Bob Macura és Matlary Miklós szóló projectjeiről. Ennek a kiadványnak az alkalmából a Nevergreen a 2011 január 7-én, Bp-en, a Club 202-ben (régi WigWam) lemezbemutatót fog tar-

tani Imperium név alatt, melynek keretei között a hangsúly az ezen a kiadáson szereplő Nevergreen Klasszikusonak lesz, nem feledve természetesen az Új birodalom CD dalait sem, mely újra aktuálisá tette az együttest. Az Imperium lemezbemutatót vendégzenekar a Tűzmadár lesz. Ezek után kisebb turnéra indul a csapat, szintén Imperium név alatt, mely érinti a nagyobb magyarországi városokat.

Dani Filth-et a **Cradle Of Filth** énekesét zenésztársai a „Lord Filth” titullal ajándékozták meg. Mindez azon jeles esemény okán történt, hogy Dan vezet az Egyesült Királyságbeli Suffolk megye megmértetésén, ahol a megye 10 legfontosabb jellegzetességét fogják megválasztani. „Kíváncsi vagyok, hogy mire jogosít majd fel a titulusom... lehet, hogy birkanyáját terelgethetek majd egy munkaszüneti napon a városközpontban, de bírnám az összes kocsmá meg borászat pincekulcsát is.” – poénkodott Dani. A Suffolk Icons honlapját a Choose Suffolk elnevezésű egyesület alapította. Célja, hogy visszahelyezze Suffolk megyét a térképre.

Nagy Ferő... Sokan szeretik, sokan ki nem állhatják, de személye mellett nem lehet szó nélkül elmenni. Közül negyvenéves, mélységekkel és sikerekkel teli munkássága, művészete, dalszerzői tevékenysége nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy valós művészet lett a rockzene. A karácsonyi könyvvásárra jelent meg a Nagy Ferő Könyv. Zoltán János író és publicista összegyűjtötte az egykori Nemzet Csótánya és a mindenkorai Beatrice együttes munkásságának szinte minden részletét. A könyvben pályatársak és kollegák (Bródy János, Schuster Lóránt, B. Tóth László, Cipő, Németh

„Lojzi” Alajos, Benkő László), zenésztársak (Lugosi László, Miklósa Lajos, Gidófalvy Attila, Laczik Fecő, Magasvári Viktor, Waszalvik „Gazember” László), Ferő gyermekei - a „Beatrice klán” tagjai, Hunor és Botond, valamint a konkurencia riportokban mondják el kapcsolatukat, véleményüket a főszereplőről. A közel 340 oldalas könyv külön érdekessége a dokumentációs jellegű rendkívül érdekes képanyag.

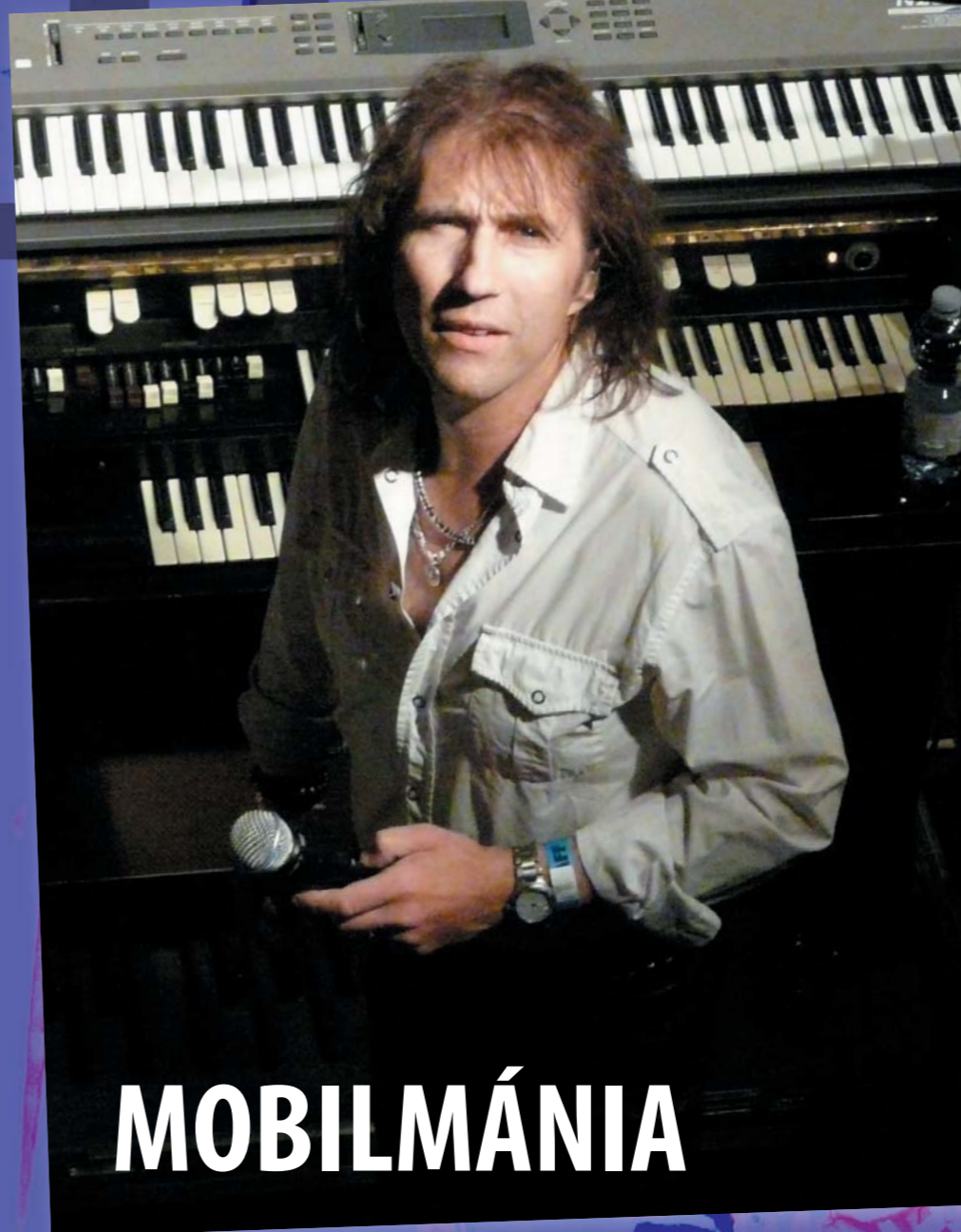
Okóber 26-án került a könyvesboltok polcaira **Keith Richards**, a Rolling Stones emblematikus gitárosának önéletrajzi könyve, a *Life*. A kötetben gyerekkori élményei és későbbi sikerei mellett Keith szintén mesél a rock 'n' roll életvitel hátulütőiről is - csajokról, alkoholról, és tíz évig tartó heroin-függőségéről is. Szerzőtársa, James Fox először 1973-ban készített interjút Richards-szal egy londoni lap számára. A könyvön 2007 óta dolgoztak, kronológiát nélkülözve tekintették át a 66 éves muzsikos életútját. Fox a Stones többi tagjával nem készített interjút, amint mondja, a zenészek között egy kimondatlan szabály van, miszerint nem dumálnak bele egymás könyveibe. Richards magánéleti kapcsolatairól, botrányos házasságáról, valamint Mick Jagger frontemberrel vívott sokszor csúnya harcáról is nyíltan szól, és mesél Brian Jones tragikus haláláról is. A kéziratot Jagger is olvasta, s bár sok ponton minden bizonnyal nem egyezik véleménye a leírtakkal, sértődöttség nélkül folytatják a közös munkát. A híres gitáros könyvében 'elviselhetetlen'-ként aposztrofálja Mick Jaggert. „Egykor imádtam Mick-et, de kb. 20 éve nem dumálunk az öltözőjében a koncertek előtt. Olykor hiányolom a barátom, és azon tűnődöm, merre kószált el!”

A hazai modern rock úttörőjeként aposztrofált **FreshFabrik**, egy hosszabb pihenő után egy új számmal és klippel jelentkezett. A „Stealing The Sun” az első hímőke a március 17-én megjelenő friss számokat tartalmazó korongnak.

Több, mint 5 évet kellett várni egy új stúdióalbumra, amit az Arany-Zsiráf (most már Fonogram) díjas zenekar két alapítótagja, Szabó András és Kovács Levente, a már fél évtizede a csapatot erősítő énekes, Oláh Szabolccsal rögzített. A szerzőről az alkotó folyamatban Schram Dáviddal (gitáros a Nerve lemezen) és László Viktorral (a Drive my Hand és a Nerve lemez producere) kiegészülve kanyarodik vissza a zenekar tempósabb, dinamikusabb, de egyben kísérletezősebb korszakát idéző tételekhez.

“Egyetlen olyan dolog van, amihez szigorúan ragaszkodtunk az évek során és amitől minden lemez vérbeli FreshFabrik lemez lett - hangsúlyozza Kovács Levente dalszerző-basszusgitáros - az igény, hogy minden albummal megújuljunk. Ezt hol egy új énekesrel, hol egy amerikából improzált zenei rendezővel, máskor, mint jelen esetben, egy régen már bevált, progresszívításban már bizonyított gárdával próbáltuk elérni. Mindig ragaszkodtunk a szerzői függetlenségünkhöz, nem törődve kiadói vagy bármilyen más elvárással.”

MOBILMÁNIA

A Mobilmánia eddigi pályafutásából már most könyvet lehetne írni. Még csak 2 évtelt el a sikeres és minden előzetes elvárást bőven túlteljesítő első lemez (Ez a mánia) megjelenése óta, idén november 20-án már a boltokban a rock supergroup új albuma, mely „Az út legyen veled” címet viseli. Zajlanak tehát az események a zenekar háza táján! A mesélő: Zeffer András, a hallgató pedig te magad vagy, kedves rock rajongó. Én csak kérdezek, miközben egy regényes életrajz körvonalazódik...

András! Köztudott, hogy néhány évvel ezelőtt egy igen komoly betegséggel, a leukémiával kellett megküzdened. Hogy szolgáld most az egészséged?

4 éve kezelték utoljára kórházban, tehát örömmel mondhatom: jól vagyok, sőt, egyre jobban, de természetesen rengeteg idő kell a felépüléshez. Most már felszedtem néhány kilót, és úgy érzem, kezdem visszanyerni az erőmet, de természetesen gyakran kell járnom orvosi ellenőrzésre. Szerencsés vagyok, mert nagyon figyelmes orvosok gondoskodnak rólam. Ha színpadon vagyok, szinte mindent elfelejték, semmi más nem érdekel, csak a közönség, és a zene. Ez abszolút

módon konzervál és olyan energiákkal tölt fel, hogy nem is gondolok a betegségre. Az viszont biztos, hogy minden egyes fellépés

Kedvező ajánlat

végére nagyon elfáradok; de hidd el, a színpadon ezt az utolsó pillanatig nem érzem. Egész életemben a pozitív dolgokra koncentráltam, sosem keseregtem...

Több tagcserére került sor az utóbbi időben a Mobilmániában. Hogyan élte meg az átrendeződést a zenekar?

A Mobilmánia zenekar eredetileg öt ex-P.Mobil-ossal alakult (Vikidál-Tunyogi-Rudán-Kékesi-Zeffer). A Marshall cég magyarországi képviselete ajánlotta figyelmembe Janit, aki egy rendkívül tehetséges gitáros. Természetesen nem csak a gitártudása volt a döntő, hanem az is, hogy hogyan tud beilleszkedni közénk, és hogyan tud akklimatizálódni a rockzene olykor elég mostoha és rideg környezetében. Az első találkozásunk alkalmával annyira jó benyomást tett rám emberileg, hogy szinte nem is foglalkoztam azzal, hogy milyen gitáros. Persze az is rettentően meggyőző volt vele kapcsolatban, hogy korábban Mike Varney amerikai producer bizalmát is elnyerte a játéka.

Gyulával (Vikidál Gyula) a Mobilmánia indulásakor 50 előadóra szerződöttünk. Gyuszi ezen az 50 előadáson bőven túl van. Elkészítettünk egy közös lemezt és egy közös dvd-t, s ezzel ő a rockzenében való aktív működését le is zárta, és a továbbiakban inkább a színházi munkáira szeretne koncentrálni. Ezen döntését természetesen mi teljes mértékben megértettük és elfogadtuk. De hozzá kell tennem: a Mobilmánia színpadán Vikidál Gyulának mindig lesz helye, és bármikor szívesen látjuk. Nincs is végleges elzárkozás sem az ő részéről, sem pedig a miénkről. Idén is volt velünk Mobilmánia koncerten. Ha úgy alakul az élete, és kedve támad 'rockolni', akkor az ajtónk nyitva áll előtted.

Szegény Tunyogi Péter távozása ennél sokkal szomorúbb...

Sikerült egyáltalán feldolgozni ezt a tragédiát? Hiszen nem csak zenésztársak, hanem barátok is voltatok...

Nagyon nehéz volt az az időszak, amikor Tunyó meghalt. Nem is tudtuk igazán, hogy hogyan tovább. Emlékszem, leültünk beszélgetni, és egy darabig úgy gondoltuk, hogy Tunyó nélkül nem megy, abbahagyjuk az egészet. A közönségtől azonban annyi biztatást kaptunk, hogy mégis a folytatás mellett döntöttünk. Úgy gondolom, hogy látott már olyan „csodát” a világ, hogy egy rockzenekarban egy énekes van, és mitől ne lehetne ez Rudán Joe, aki egyébként 10 évig P.Mobil-os is volt, és méltó utódja Tunyónak és Gyulának.

A mostani felállást mennyire érzed biztosnak?

Ez egy elég izmos csapatnak tűnik most. Szeretjük és tiszteljük egymást. A színpadon és a magánéletben is jól kijövünk egymással. Az élet persze produkál meglepe-

téseket, de én azt gondolom, hogy ez már egy utolsó formáció az életben, szeretném megtartani, amíg lehet!

Térjünk rá az új lemezre, hisz mégiscsak ez most a legaktuálisabb történet a zenekar életében! „Az út legyen veled!” Nagyon kifejező a cím. Számomra kissé keserűnek tűnik, jól érzem?

Horváth Attila szövegíróval már több, mint 15 éve dolgozunk együtt. Az a dal (egyik nagy kedvencem az albumról) amelynek Attila ezt a címet adta, egy kicsit visszatekint a múlt felé – ezzel is zárul egyébként az album –, a fiatalágunkat idézi, a legvégén hallható bakelit-lemez sercegés pedig még inkább erősíti ezt a nosztalgikus hangulatot.

Nem hiszem, hogy keserű lenne az íze, hiszen tulajdonképpen egy pozitív megfogalmazásról van szó: „Az út legyen veled!” – lehet egy jókívánság is akár: azt jelenti, hogy igenis a jövő! Úgy gondolom, hogy akár szlogenné is válhat ez a mondat...

Attila teljesen szabad kezet kapott tőletek?

Régi már az ismeretség, kölcsönösen megbízunk egymásban. Attila rendkívüli ember, olyan látnoknak nevezhető képességgel rendelkezik, ami egész egyszerűen hihetetlen. Az egyik új dalban például van egy olyan sor, hogy „Mindent elborít a sár”, ezt Attila 2 héttel a vörös iszap katasztrófa előtt írta. Nem akarok belőle varázslót csinálni, de tény, hogy rettentően ráérez bizonyos dolgokra. A mi érzéseinkre, rezdüléseinkre, gondolkodásmodunkra is.

Mikor körvonalozódott bennetek a gondolat, hogy új lemez készítésébe kezdtek?

Igazság szerint még nem akartunk idén lemezt. 2008-ban egy nagyon erős album született, nem is gondoltuk, hogy még az idén túl tudjuk szárnyalni azt a teljesít-

ményt. Igaz, hogy rengeteg minden történt velünk az elmúlt egy-két évben, így volt miből ihletet meríteni.

A jelenlegi kiadónk azonban olyan kedvező ajánlattal állt elő, amit kár lett volna visszautasítani. 2010 májusától kezdtük el írni a dalokat. Mindvégig az munkálkodott bennem, hogy egy igazán jó lemezt kell készítenünk, amely méltó követője lesz az előzőnek. Úgy érzem ez messzemenően sikerült is. Nagyon örülök annak, hogy nem csak Bajnok és én írunk dalokat az új lemezre, hanem Kozma Tamás is bemutatkozik, mint dalszerző. Újdonság számomra, hogy rá így is lehet számítani. Tudtam, hogy remek gitáros, ezt számtalanszor megmu-

tatta már, de mindemellett kiváló nótákat is ír, ezt pedig az új albumon is bizonyítja. Szentkirályi Janival szintén van egy közös dalunk a lemezen, az Amíg a gyertya ég. Ő egyébként gitártudásával és hangszerelésbeli ötleteivel is jeleskedik az anyagban. A két gitár, Hammond orgona- vokális hangzást akartunk mindenképpen kidomborítani, és büszkén mondhatom, hogy egy olyan sajátos soundot sikerült

elérnünk, amely egyedülálló Magyarországon. 4-5 szölamú vokálok színesítik a lemezt, dupla gitárszólók hallhatóak, Jani modern felfogású hardrock gitározása pedig a mai fiatalok igényeit tükrözi.

Miben más az anyag az előzőhöz képest?

Picit talán egységesebb lett ez a lemez, mint az Ez a mánia. Bár Bajnok, Tomi és én is éneklünk az albumon - rendkívül változatos tehát az összkép -, de ezt az anyagot egyértelműen a Joe hangjára írtuk. A Joci szerintem kiváló énekes, mindent stílusosan, jó érzéssel közelít meg, legyen az opera vagy rockzene. Úgy érzem, hogy ezen a lemezen igazán ön maga tudott lenni. Hibátlan teljesítményt nyújt mindvégig:

most már igen is lehet tanulni, vagy akár megpróbálni utánozni Joe éneklését!

Ha már a Joe szóba került, muszáj feltennem egy kényelmetlen kérdést, mert úgy tudom, korábban problémái adódtak az alkohollal előző zenekaraiban. Mennyire tartja magát a Mobilmániánan a mértéktelenséghez?

Ez az egész dolog részben egy rágalomhadjáratnak köszönhető. Joe-ra ezt a bélyegét – úgy gondolom – tudatosan ragasztották rá. Lehet, hogy Joci adott is okot erre, művészember lévén olykor-olykor ekképpen vezette le a benne felgyülemlett feszültséget és így reflektált a lelki megterhelésre. Én nem tudom, hogy korábban mit csinált, milyen volt. Azt tudom, hogy amióta velünk van, egyetlen egy olyan sztorit nem tudok említeni, amelyet mások meséltek róla. A színpadon full józan, velünk együtt élvezte a zenét, az pedig, hogy a „munka” után mit csinál, az ő dolga. Felnőtt ember. Hosszú évek óta vezet zenekarokat, de először találtam olyan társra, aki konstruktívan segít is ebben a nem éppen egyszerű munkában.

Kanyarodjunk vissza a lemezhez! Hol készültek a felvételek?

Július közepén kezdtük el a munkát. Részben home-stúdióban, részben pedig komoly, nagy fel-

vevő helyiségekben dolgoztunk. Mindeközben folyamatosan koncerteztünk! Ezúton is köszönöm a technikusaink fáradhatatlan munkáját, akik szintén sokat tettek az új lemez sikeréért.

A munka szeptember elején jutott el abba a fázisba, amikor már csak az éneklés volt hátra, és az egész október „ráment” a keverésre és a masteringre, amelyet Rozgonyi Péter hangmérnök barátunk végzett. Péterben

maximálisan megbízunk, hiszen rengetegszer dolgoztunk már együtt, közel 500 lemez van a háta mögött, úgyhogy egy igazán profi szakemberről van szó. Az R27 európai mércével mérve is egy kitűnő stúdió. Ez érződik is a lemez hangzásán, amely egy olyan analóg-jellegű soundot kapott, amit Magyarországon nem sok helyen tudtunk volna megvalósítani. A céljaink közt szerepelt is, hogy eltávolodjunk ettől a mai, tipikusan digitális hangzástól.

A hangvétel változott ezúttal?

Donászy Tibi rendkívül pozitív, tettere kész, segítőkész éneje erősen inspirál engem. Örülök, hogy újra velünk van. Ez rá is nyomta a bélyegét a lemez hangulatára, amely – úgy gondolom – az előzőnél jóval pozitívabb. Az Ez a mánia idején ugye nagyban befolyásolt minket Tunyó halála. Ugyanakkor ezek a gondolatok és élmények mostanra már a helyükre kerültek bennünk. Tovább kell lépni, de Tunyó mindig velünk van, nem engedjük el, nem is fogjuk! Az új lemez természetesen róla is szól, ahogy mindenkiről, aki ténylegesen is részese volt-lez az alkotó életünknek.

A lemez dalairól mit érdemes tudni?

Az anyag november 20-án kerül boltokba, tehát mire az interjú megjelenik, már mindenki számára elérhető. Eleinte voltak kedvenc dalaim az albumról, de mostanra elmondhatom: mind a 11 szerzeményt nagyon szeretem. A zene és a szöveg tulajdonképpen egymást erősítik, épp ezért nincs gyenge tétel.

A Se kártyák, se csillagok c. dal születése egészen érdekesen alakult. Szerettem volna egy lírai nótát a lemezre, de már nagyon a finisben voltunk, úgy is tűnt, hogy marad a 10 dal. Ez a 11. egy kis mostoha gyerek volt, s szerencsére még időben eszméltünk, hogy nem kapott kellő törődést. Egy vidéki bulira utaztunk épp, és az akkor még cím nélküli dal sorsáról beszélgettünk. Mindenki úgy gondolta, hogy kár lenne veszni hagyni, sőt Joci hihetetlenül ragaszkodott hozzá, érezte a nótában a lehetőséget. Így hát ment is a forródrót a mikrobuszból Attilának, hogy kezdjen el hozzá szöveget írni, én pedig nem sokkal ezután, 3 nap alatt be is fejeztem az utolsó simitásokat a dalon. Érdekes, mert szerintem ez lett az egyik legerősebb nóta a lemezen, és nem vagyok egyedül a véleményemmel! Tudod, mindig a fekete bárány a legkedvesebb. (nevet) Elmondható egyébként,

hogy a lemez első fele direktbb, keményebb: mind a szöveg, mind pedig a zene tekintetében. Ezután elgondolkodtatóbb dalok következnek. A záró - címadó nóta pedig egy összesség. Ilyen értelemben mondhatjuk azt, hogy egy koncepciózus lemezről van szó, hiszen a 3., 4. és 5. szám például teljes egészében összefonódik, egy blokkot képez az albumon.

Hogyan kerültetek az Alexandra Records-hoz?

Ezt a lehetőséget Joe-nak köszönhetjük, ő végezte a lemezen a tulajdonképpeni produceri munkát is. A szerződést a kettes albumra májusban kötöttük meg az Alexandrával. Ami a kiadó nagyon nagy erőssége, az a promóció és a reklám, erre is nagy figyelmet fordítanak majd. Az Alexandra egy abszolút megbízható „társnak” ígérkezik, országosra rengeteg üzletük van, ráadásul a náluk lévő zenészkollégák is csak dicsérték az eddigi munkájukat.

A Mobilmánia jövője tehát biztos alapokon nyugszik. Mi a helyzet a múlttal? Gondolok itt a Rockinformból korábban letiltott P.Mobilos interjúkra, amelyek most egy sorozatban a ROCK!Infóban megjelennek.

Nézd, négy fajsúlyos ember véleménye nyilvánult meg akkor: Kékesi, Rudán Joe, Vikidál és én kommentáltuk azokat a megalapozatlan vádakat, amelyek bennünket értek a P.Mobil-os időszak után. Ezek nagy részt gerjesztett dolgok voltak: sokan azt hangoztatják a mai napig, hogy Lóránt és én kibékíthetetlen ellenségek vagyunk. Már korábban sem értettem, hogy miért kellene elfogadnunk ezt a státuszt. Sajnos, azóta azonban tényleg eléggé elmérgesedett a viszony közöttünk. Annak ellenére, hogy nem is találkoztunk! Ezt főként a Mobilmánia megalakulása domborította ki. Eztán jött nem sokkal a P.Mobil 40 éves születésnapja, aminek kapcsán a tagoktól kérték a riportokat Payáék a különszámhoz. Már akkor úgy egyeztünk meg Vikidál Gyusziékkel, hogy ha egyikünk azt mondja, hogy mégsem, akkor a többiek sem adják hozzájárulásukat a megjelenéshez. Tehát, ha én szerettem volna, akkor sem jelenhetett volna meg az a cikk,

mert végül – közösen – így döntöttünk. Gyulának maximálisan igaz volt abban, hogy egy születésnaphoz nem méltó a múltban történt sérelmek felemlgetése; és miután a sok jó emlék mellett sok rosszat is tudtunk volna mondani, ezért úgy gondoltuk, hogy ezzel nem rontjuk el az ünnepet. Az szintén nem egy elhanyagolható szál a történetben, hogy a Rockinform akkori kiadójával komoly ellentétbe kerültünk mi, mint zeneszerzők, mert Lóránték olyan mennyiségű és minőségű felvételeket jelentettek meg az újság kiadóján keresztül, amelyek egy jelentős részének publikálásához mi nem is járultunk hozzá. Tulajdonképpen ez is nagyban elősegítette az elhatárolódásunkat a mobilos különszám való szerepléstől. Sajnos ezek a visszasságok a mai napig nem rendeződtek az akkori kiadóval! Azóta persze sokan érdeklődtek az interjúk iránt, s végül arra jutottunk, hogy miért ne jelenhetnének meg, hiszen bántó dolgok nem szerepelnek bennük, nem akartunk rosszat sem a Lórántnak, sem pedig a P.Mobilnak. De nem is hiszem, hogy magyarázkodnunk kéne, az eddigi ténykedéseink igazolnak minket.

Tervek a jövőre nézve?

2011-ben szeretnénk összehozni egy igazán különleges, nagyszabású koncertet a Mobilmániával, de erről még nem szeretnék bővebben beszélni, legyen meglepetés! Egyelőre az új lemezre koncentrálnak, valamint szeretnénk sok sikeres koncertet adni és próbálunk embernek maradni az embertelenségben.

„Az út legyen veletek!”

Vincze Péter

